2 Pöna öö taleb ette wõõka,
Habi kaafa armastaa.
Toot läheb oma eõdega,
Wend läheb noore naisega,
Ekelga mina läheksin.
Ma lähen nutes nurga pea
Tikun tühja lõngi pool
Pooran kõlle, leian kõlma
Pooran felja, leian feina.

Jerwakõntsi.
6 Sep. 1888.
H. Sokrates

Wanad fitud, uhud kombed ja laulud.

Kapla kihelkonnast. Saatnud H. Sokrates.
Saadud 18 10/III 89.

1. Kord elanud muistsel ajal kaks leske naist, kes alati oma mehi nutter takka kahetsenud. Teine naist olnud wabata teine pere naene. Joulu lauba õhtul istund nud naised pööma laudas ja räägind nutter, ja kahetsedes oma meestest, fest teised naised pööwad oma meestega seltsis, kes meite meked on. Korraga astund kaks naist nende omade näul tuppa. Meked istunud laua ning hõõk neli pöönud edasi. Wabatnaisel kukkund füüs leiba tükk maha, seda maast ära wõttes näinud ta, et neil mõlemail meestel teine hobuse jalg oli. Selleest nähtusest ei saand ta teisele sõnagi lausuda, fest pärast söömist läinud mõlemat naised oma meestega magama, perenaene kambre ja wabatnaene oma mehega tuppa. Öösel hakkand tubane naene enese